Lieta Nr. 1A15003417
ECLI:LV:JELT:2018:0209.1A15003417.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2018. gada 9. februārī

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L. Fogele
izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk – VP Zemgales RP) 2017. gada 4. oktobra lēmumu Nr. 469/17 "*Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /numurs/*", un

konstatēja:

2017. gada 24. augustā VP Zemgales RP Jelgavas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors (turpmāk – inspektors) L. Vilavs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/(turpmāk – protokols-lēmums Nr. /numurs/) par to, ka /pers. A/ 2017. gada 25. jūnijā plkst. 20.30 Jelgavas novadā /vieta/ uz ceļa tīši nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus (eksperta atzinums Nr. 221) /pers. C/, ar dūri sitot pa galvu, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 167.^{2} panta pirmajā daļā.

/pers. A/ par minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 210 EUR apmērā.

Nepiekrītot protokolam-lēmumam Nr. /numurs/ /pers. A/ par to iesniedza sūdzību VP Zemgales RP.

Ar VP Zemgales RP (turpmāk – augstāka iestāde) 2017. gada 4. oktobra lēmumu Nr. 469/17 "*Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /numurs/*" (turpmāk – lēmums Nr. 469/17), protokols-lēmums Nr. /numurs/ atstāts spēkā negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Augstākas iestādes lēmumā Nr. 469/17 norādīti šādi apsvērumi.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ 2017. gada 25. jūnijā ir izdarījis LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu un vai lietā piemērotais sods ir likumīgs un pamatots.

2017. gada 26. jūnijā /pers. C/ izsniegts nosūtījums par tiesu-medicīniskās ekspertīzes veikšanu. 2017. gada 27. jūnijā tika saņemts eksperta atzinums Nr. 221, kurā, konstatēts, ka /pers. C/ guvis galvas sasitumu ar asinsizplūdumu kreisās acs apvidū un kreisā augšstilba sasitumu ar asinsizplūdumu, kas varēja rasties 2017. gada 25. jūnijā trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, galvas apvidū - sitot ar dūri, kājas apvidū - sitot ar metāla lauzni. Katrs no minētajiem miesas bojājumiem pieskaitāms maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Ņemot vērā eksperta atzinumu, augstāka iestāde secināja, ka lietā ir saskatāms LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs, jo /pers. C/ ir nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi.

Augstāka iestāde uzskatīja, ka konkrētajā gadījumā būtiska ir notikuma norise starp /pers. A/, /pers. D/ un cietušo /pers. C/ 2017. gada 25. jūnijā, kas norisinājās ceļa posmā starp mājām "/Nosaukums K./" un "/Nosaukums L/". Nekustamā īpašuma "/Nosaukums K./" kaimiņu ikdienas strīdi par zemes robežām netieši norāda par savstarpējām attiecībām lietā iesaistīto personu, t.sk., arī lieciniekiu vidū, taču konkrētajā gadījumā, jāizvērtē /pers. A/ rīcība pret /pers. C/ konkrētajā vietā un laikā.

2017. gada 25. jūnijā plkst. 19.47 telefoniski ir saņemts izsaukums uz Jelgavas novada /Nosaukums K/, kur /pers. E/ noticis konflikts ar /pers. F/, sakarā ar ko ir pieņemts /pers. E/ iesniegums par miesas bojājumu gūšanu.

2017. gada 25. jūnijā plkst. 20.43 ir reģistrēts izsaukums Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestā (turpmāk - NMPD) par /pers. C/ gūtajiem miesas bojājumiem. Lietai pievienota NMPD 2017. gada 25. septembrī sniegtā izziņa, kurā norādīts, ka cietušais /pers. C/ paskaidrojis, ka 2017. gada 25. jūnijā plkst. 20.30 divas pazīstamas personas viņu piekāvušas pie paša mājām - situšas ar kulakiem pa galvu, viņu māte ar lauzni iesitusi pa kreiso kāju. Izmeklējot konstatētas traumatiska rakstura pārmaiņas. Cietušais/pers. C/ nogādāts uz Jelgavas slimnīcu, kur sniegta medicīniskā palīdzība, bet plkst. 00.30 atgriezies savā dzīvesvietā.

Augstākai iestādei, izvērtējot lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā nerodas šaubas, ka 2017. gada 25. jūnijā ceļa posmā starp /vieta/pret /pers. C/ tika pielietots fizisks spēks, kā rezultātā /pers. A/ /pers. C/ nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus - sejas sasitumu ar asinsizplūdumu kreisās acs apvidū. Tiesu medicīnas eksperta atzinumā secinātais miesas bojājumu gūšanas mehānisms nav pretrunā ar paša cietušā /pers. C/, aculiecinieku /pers. F/, /pers. J/ un /pers. K/ sniegtajām liecībām par notikuma faktiskajiem apstākļiem. Turklāt, cietušajam tūlīt pēc notikušā tika izsaukts NMPD, kura personālam cietušais sniedzis mutvārdu paskaidrojumu par notikušā apstākļiem, un minētos apstākļus norādīja arī policijas darbiniekiem rakstveida iesniegumā. Pieļaujams, ka cietušajam /pers. C/ veselības un fiziskā stāvoļa pēc notikušā dēļ, bija apgrūtinoši pietiekami skaidri un detalizēti izklāstīt notikuma faktiskos apstākļus.

Augstāka iestāde secināja, ka ir saskatāmas pretrunas par notikuma laiku un vietu, kas cietušā un notikuma aculiecinieku liecībās nedaudz atšķiras: cietušais norādīja laiku plkst. 20.30 un vietu - piemājas teritorija, savukārt aculiecinieki: /pers. F/ un /pers. J/ norādīja vietu - šoseja aptuveni 30-50 m attālumā no mājām "/Nosaukums L/", aptuvenu plkst. 19.30, kad cietušais /pers. C/ ir zvanījis māsai un izgājis no mājām "/Nosaukums K./", bet /pers. K/ norādījusi laiku - plkst. 19.30, kad viņa izgājusi no savas mājas /adrese D/ un notikumu vietu - uz ceļa netālu no mājām "/Nosaukums L/".

Augstākas iestādes ieskatā nav būtiski precīzi noteikt miesas bojājumu gūšanas laiku, kuru iespējams, notikuma brīdī neviens precīzi nefiksēja, bet no lietas materiāliem izriet, ka notikums notika 2017. gada 25. jūnijā posmā no plkst. 19.30 līdz 20.30 ceļa posmā no mājām "/Nosaukums K./" līdz mājām "/Nosaukums L/", kas ir aptuveni 150-200 m garš ceļa posms. Tā kā minētais ceļa posms ir labi pārredzams no mājām "/Nosaukums L/", augstākai iestādei neradās šaubas, ka notikušo uz ceļa varēja redzēt /pers. F/ un /pers. J/ no savas mājas pagalma, kā arī /pers. K/, kura atradās uz ceļa. Neviens no lieciniekiem, ne arī pie administratīvās atbildības sauktās personas nenorāda, ka mājas "/Nosaukums K./" pagalmā vai ceļa posmā līdz mājām "/Nosaukums L/" būtu atradušās vēl citas personas, kuras varētu nodarīt miesas bojājumus /pers. C/.

Augstākai iestādei neradās šaubas par liecinieces /pers. F/, kā arī lieciniekuː /pers. J/ un /pers. K/ sniegto paskaidrojumu objektivitāti, jo tajos sniegto faktisko apstākļu izklāsts apstiprinās ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, t.sk., administratīvā pārkāpuma protokolu, kas sastādīts pamatojoties uz lietā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem.

Augstāka iestāde, vērtējot /pers. E/ un /pers. L/ liecības, kurās viņas norāda, ka nav redzējušas, ka /pers. A/ un /pers. D/ būtu fiziski ietekmējuši /pers. C/, neizslēdz tādu iespējamību, jo /pers. A/ un /pers. D/ varēja /pers. C/ nodarīt miesas bojājumus, minētajām personām neesot viņu redzeslokā vai arī tiešā tuvumā pārkāpuma izdarīšanas vietai.

Augstāka iestāde, vērtējot /pers. A/, /pers. D/ un /pers. L/ liecības, secināja, ka viņu sniegtajās liecībās arī ir saskatāmas pretrunas ar lietā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem, jo no policijas amatpersonu D. Krūmiņas un J. Iseviča ziņojumiem izriet, ka minētās personas atradušās dzīvoklī pie /pers. E/, kad policijas amatpersonas ieradušās notikuma vietā, un tika pieņemts iesniegums no /pers. E/, savukārt savās liecībās minētās personas norāda, ka aizbraukuši projām pirms policijas darbinieku ierašanās. Turklāt, notikuma vietā 2017. gada 25. jūnijā plkst. 23.20 pieņemts rakstveida iesniegums no /pers. L/.

Augstāka iestāde /pers. A/, /pers. D/ un /pers. L/ liecībās piešķir ticamību par faktiem, kas nav pretrunā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem. /pers. A/ un /pers. D/ sniegtās liecības, kurās viņi noliedz faktu, ka pielietojuši fizisku spēku pret /pers. C/, vērtējamas kā aizstāvēšanās pozīcijas, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Pamatojoties uz pierādījumiem, augstāka iestāde atzina, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka /pers. C/ tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus - galvas sasitumu ar asinsizplūdumu kreisās acs apvidū, ir nodarījis /pers. A/, kurš ar dūri divas reizes ir iesitis /pers. C/ pa seju un iegrūdis viņu grāvī. Vienlaikus augstāka iestāde secināja, ka lietas materiālos ir ziņas, kas norāda, ka /pers. C/ ir guvis arī kreisā augšstilba sasitumu ar asinsizplūdumu, kas arī pieskaitāms maznozīmīgiem miesas bojājumiem, taču no lietas materiāliem izriet, ka minēto miesas bojājumu nodarījusi cita persona – /pers. E/, iespējams, īsi pirms /pers. A/ un /pers. D/ pielietotās fiziskās vardarbības pret /pers. C/, kas nav skatāms konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros, kurā tiek vērtēta /pers. A/ prettiesisko darbību sastāvs.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, augstāka iestāde secināja, ka ar tiem ir pierādīta /pers. A/ vaina viņam inkriminētajā pārkāpumā. Konstatējot administratīvo pārkāpumu, pārkāpējam tiek piemērots administratīvais sods, kāds paredzēts attiecīgās LAPK normas sankcijas ietvaros. LAPK 167.^{2} panta pirmās daļas sankcija par šajā normā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu paredz naudas sodu no 210 (divi simti desmit) līdz 430 (četri simti trīsdesmit) *euro* apmērā.

Augstāka iestāde secināja, ka nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi, bet ir konstatējami atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 34. panta pirmās daļas 4. punktu (pārkāpumu izdarījusi personu grupa), jo pārkāpumu izdarīja divas personas – /pers. A/ un /pers. D/, kuras tīši ar kulakiem iesita /pers. C/ pa seju, tādējādi nodarot viņam maznozīmīgus miesas bojājumus.

Augstāka iestāde, izvērtējot izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, secināja, ka administratīvā soda mērķi ir iespējams panākt, piemērojot /pers. A/LAPK 167.^{2} panta pirmās daļas sankcijas ietvaros paredzēto minimālo sodu - naudas sodu 210 *euro* apmērā. Augstākas iestādes ieskatā /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības ir nepieciešama un lietderīga nolūkā turpmāk vērst viņa uzmanību uz atbildīgāku attieksmi pret sabiedrībā pieņemto uzvedības un likumu normu ievērošanu.

Augstāka iestāde secināja, ka inspektora L. Vilava lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /numurs/ ir likumīgs un pamatots. /pers. A/ piemērotais soda mērs ir adekvāts nodarītā pārkāpuma smagumam.

Nepiekrītot augstākas iestādes lēmumam Nr. 469/17, /pers. A/ to pārsūdzēja Jelgavas tiesai, norādot, ka minēto lēmumu pārsūdz pilnā apmērā un lūdz to atzīt par nepamatotu un prettiesisku, atcelt pilnībā augstākas iestādes lēmumu Nr. 469/17 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

/pers. A/ sūdzībā norāda uz sekojošiem apsvērumiem.

Augstāka iestāde nav vērtējusi un ņēmusi vēra /pers. A/ paskaidrojumus, kuros viņš paskaidroja, ka 2017. gada 25. jūnijā ap plkst. 20.30 /pers. A/ kopā ar /pers. D/ un /pers. L/ ar automašīnu /transportlīdzekļa marka/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ieradās Jelgavas novada, /Nosaukums K/pie mātes /pers. E/, kurai ir ilgstošs konflikts ar kaimiņiem par zemes lietošanas kārtību. Mājas pagalmā viņu sagaidīja māte, kurai kārtējo reizi bija noticis konflikts ar kaimiņiem zemes dēļ, un bija izsaukta Valsts policija, jo kaimiņiene /pers. F/ un /pers. K/ bija nodarījušas miesas bojājumus /pers. E/. Nesagaidot policijas ierašanos, kopā ar /pers. D/ un /pers. L/ devās prom. Viņi nebija ārpus māju "/Nosaukums K/" teritorijas un nekāda konflikta vai kautiņa, tostarp, ar /pers. C/ nebija.

/pers. A/ liecības apstiprina /pers. D/ liecības, /pers. L/ liecības, kura ir konfliktā neiesaistīta persona, un /pers. E/ liecības. Taču šīs liecības tika pilnībā ignorētas un priekšroka dota tikai un vienīgi pretējās puses - /pers. C/, /pers. F/, /pers. J/ un /pers. K/ liecībām, kuri ir konfliktā ar /pers. A/ māti tieši iesaistītās personas un kuru liecības ir pretrunīgas.

Policijas darbinieki nav vērtējuši pretrunas, ka /pers. F/, /pers. J/ un /pers. K/ liecināja, ka miesas bojājumi /pers. C/ ir nodarīti plkst. 19.30 pie mājām "/Nosaukums L/", savukārt cietušais /pers. C/ savā iesniegumā policijai norāda, ka 2017. gada 25. jūnijā plkst. 20.30 Glūdas pagasta pie mājas "/Nosaukums K/" piemājas teritorijā piebrauca /pers. D/ un /pers. A/ un uzbrukuši viņam. Cietušā liecības klaji atšķiras no liecinieku liecībām notikuma laika un notikuma vietas ziņā, kā arī ar apstākļiem par notikuma vietā grāvja esamību un vai tas noticis uz ceļa vai pie mājām "/Nosaukums K/". Valsts policijas darbinieki, nevērtējot pretrunas, piedevuši minētām liecībām lielāku ticamību nekā to liecinieku liecībām, kuri apliecinājuši, ka nekāda konflikta nav bijis un ne /pers. A/, ne /pers. D/ pa ceļam uz mātes mājām nav apturējuši automašīnu.

Valsts policijas darbinieki nav vērtējuši, ka cietušā pusē liecības devušie liecinieki ir zemes konfliktā iesaistītās personas, savukārt lieciniece /pers. L/ ir ar zemes konfliktu nesaistīta persona, kuras liecība ir objektīva.

/pers. E/ un /pers. L/ liecībās ir nepārprotami norādīts, ka liecinieces visu laiku bija kopā ar /pers. A/ un /pers. D/ un ne /pers. A/, ne /pers. D/ nav pametuši māju "/Nosaukums K/" teritoriju, līdz ar to ir nepamatots augstākas iestādes secinātais pieņēmums, ka tas neizslēdz iespējamību, ka /pers. A/ un /pers. D/ varēja /pers. C/ nodarīt miesas bojājumus, lieciniecēm neesot viņu redzeslokā vai arī tiešā tuvumā pārkāpuma izdarīšanas vietai.

Ne inspektors L. Vilavs, ne augstāka iestāde nav vērtējuši notikušā apstākļus un lietā esošos pierādījumus. Liecinieku liecības ir interpretētas tikai no pretējās konfliktā iesaistītās puses sniegto paskaidrojumu skatu punkta, ignorējot otras puses liecinieku teikto, ka /pers. A/ un /pers. D/ nav nodarījuši miesas bojājumus /pers. C/, un neuzklausot viņu. Bet secinājumi par viņa un /pers. D/ vainīgumu minētajā nodarījumā izdarīti, pamatojoties uz cietušā norādi uz /pers. A/ un /pers. D/.

Saskaņā ar LR tiesību aktiem nav pieļaujams sodīt personu tikai uz pieņēmumu pamata, neizvērtējot pierādījumus un negūstot neapgāžamu pārliecību par personas vainu.

/pers. A/ tāpat savu sūdzību balsta uz Administratīvā procesa likuma normām un principiem, uzskatot, ka iestāde (inspektors L. Vilavs un augstāka iestāde) nav tiesīga pieņemt privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu, ja pastāv iespēja, ka varētu tikt pieļauta kļūda, proti, balstoties uz nepatiesiem, apstrīdamiem faktiem uz kā faktiski ir balstīts viss attiecībā pret /pers. A/ vērstais administratīvais akts. Savukārt, tiesai savi secinājumi jāizdara tikai pēc tam, kad pierādījumi ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudīti. Tiesai un iestādei pienākumu norādīt, kāpēc tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu - par nepierādītu. Tiesai jāpamato spriedums ar tiem pierādījumiem, par

kuru ticamību tiesa ir pārliecināta.

/pers. A/ norāda uz patiesības principu, kas iekļauts likuma "Par tiesu varu" 17. pantā, kas tiesai uzliek pienākum noskaidrot objektīvo patiesību.

Ar Jelgavas tiesas tiesneses L. Fogeles 2017. gada 1. decembra lēmumu pieņemta /pers. A/ sūdzība un ierosināta tiesvedība, nosakot lietas izskatīšanu rakstveida procesā, jo nav saņemts lūgums noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

Tiesa nesaskata šķēršļus lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta ceturto daļu līdz 2018. gada 22. janvārim noteikts termiņš paskaidrojumu iesniegšanai, noraidījumu pieteikšanai, lūgumu izteikšanai, citu ar lietas izskatīšanu saistītu pieteikumu vai lūgumu iesniegšanai.

Paskaidrojumi, lūgumi vai pieteikumi līdz 2018. gada 22. janvārim nav saņemti.

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma, bet augstākas iestādes lēmums Nr. 469/17 atstājams spēkā negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

Tiesa nekonstatē LAPK 289.^{12} panta pirmajā daļā noteiktos obligātos priekšnoteikumus iestādes lēmuma atcelšanai.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta septīto daļu, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai šī persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai; kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 167.^{2} panta otrajā daļā noteikta administratīvā atbildību par maznozīmīga miesas bojājuma [..] tīšu nodarīšanu.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par minēto pārkāpumu,

miesas bojājumiem ir jābūt nodarītiem tīši, t.i., ar nodomu.

LAPK 243. panta normas noteic, kas administratīvā lietā kalpo kā pierādījumi un pierādīšanas līdzekli, tostarp, panta septītā daļa noteic, ka maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanas gadījumā miesas bojājuma smaguma un rakstura noteikšanai tiesu medicīnas eksperta atzinums ir obligāts.

LAPK 243.^{1} pantā tiek dots pierādīšanas līdzekļu uzskaitījumus, kuri izmatojami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā.

Atbilstoši LAPK 243. panta regulējumam lietā tiek vērtēta pierādījumu pieļaujamība, ticamība un attiecināmība. Šie pierādījumu vērtēšanas kritēriji veido pierādīšanas mehānismu.

Ar protokolu-lēmumu Nr. /numurs/ fiksēts, ka /pers. A/ 2017. gada 25. jūnijā plkst. 20.30 Jelgavas novadā /vieta/uz ceļa tīši nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus (eksperta atzinums Nr. 221) /pers. C/, ar dūri sitot pa galvu. /pers. A/ par LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 210 EUR apmērā.

Ar augstākas iestādes lēmumu Nr. 466/17 atstāts spēkā negrozīts protokols-lēmums Nr. /numurs/ par naudas soda 210 EUR apmērā piemērošanu /pers. A/ pēc LAPK 167.^{2} panta pirmās daļas, par to, ka viņš Jelgavas novadā /vieta/uz ceļa tīši, ar dūri sitot pa galvu, nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus (saskaņā ar eksperta atzinumu Nr. 221) /pers. C/. Savukārt, /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ noliedz, ka ir atradies protokolā-lēmumā Nr. /numurs/ fiksētajā vietā un laikā, un noliedz, ka būtu nodarījis /pers. C/ miesas bojājumus. Uzskata, ka nav vainojams viņam inkriminētajā pārkāpuma izdarīšanā.

/pers. A/ uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lietā nav vērtēti notikušā apstākļi un lietā esošie pierādījumi, nav novērstas pretrunas liecinieku liecībās, nav pamatojuma, kāpēc vienas puses liecinieku liecībām ir piedota ticamība, attiecībā pret /pers. A/ un viņa puses liecinieku liecībā, kā arī nav noskaidrota objektīvā patiesība.

Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai augstāka iestāde, izskatot /pers. A/ sūdzību par protokolu-lēmumu Nr. /numurs/, pareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, un izdarījusi pareizus secinājumus, vai /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, konstatē, ka augstāka iestāde, balstoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem lietas materiāliem, izdarīja analogus secinājumus sākotnēji ar protokolu-lēmumu Nr. /numurs/ fiksētajiem pārkāpuma apstākļiem un pieņemtajam lēmumam. Augstāka iestāde pamatoja un pareizi izdarīja secinājumus, nosakot pārkāpuma juridisko kvalifikāciju, ka ir izdarīts LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzēts administratīvais pārkāpums un /pers. A/ vainīgumu šī pārkāpuma izdarīšanā, un pamatoti secināja, ka par šī pārkāpuma izdarīšanu viņš sodāms un viņam piemērotais sods ir adekvāts nodarītā pārkāpuma smagumam.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīts, ka augstākas iestādes lēmumā Nr. 469/17 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas augstākas iestādes lēmumā Nr. 469/17 izteiktajiem argumentiem un secinājumiem par izdarīto administratīvo pārkāpumu un tos neatkārto.

Papildus augstākas iestādes lēmumā Nr. 469/17 norādītajiem argumentiem un motivācijai tiesa norāda, ka lietā nav objektīva pamata apšaubīt eksperta sniegto atzinumu, eksperta kvalifikāciju vai eksperta atzinumā sniegto ziņu izvērtējamu un secinājumu. Eksperta atzinumā konstatētie miesas bojājumi, to lokalizācija, veids un rašanās apstākļi atbilst /pers. C/ un liecinieku: /pers. J/, /pers. F/ un /pers. K/ liecībās norādītajam par notikuma apstākļiem, kādos /pers. C/ tika izdarīti sitieni, to skaitam un miesas bojājumu lokalizācijai (skat. 24., 29. – 31. un 38. lietas lapu).

/pers. J/, /pers. F/ un /pers. K/ liecības ir detalizēti izvērtētas augstākas iestādes lēmumā Nr. 469/17, tāpēc spriedumā atkārtoti to analīze nav nepieciešama. Tiesai neradās šaubas par cietušā /pers. C/ un minēto liecinieku paskaidrojumu patiesumu, jo tajos sniegto notikuma apstākļu izklāsts apstiprinās ar administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajiem faktiskajiem apstākļiem.

Pārkāpuma izdarīšanas laiku un lokalizāciju apstiprina arī tas, ka drīz pēc miesas bojājumu nodarīšanas /pers. C/ vērsās pēc palīdzības un tika izsaukta Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde, fiksēts /pers. C/ vispārējais stāvoklis un sākotnēji sniegtās ziņas par miesas bojājumu rašanās cēloņiem, apstākļiem un lokalizāciju (41.-42. lietas lapa).

Tiesa secina, ka lietā esošas ziņas par pārkāpuma apstākļiem ir pietiekamas, ticamas un attiecināmas, lai konstatētu miesas bojājumu esamību, to rašanās apstākļus un cēloņus. Tiesa pievienojas augstākas iestādes izdarītajiem secinājumiem, kas ir pamatoti un pareizi izdarīti, ka /pers. A/ un /pers. D/ paskaidrojumi, noliedzot savu vainīgumu miesas bojājumu nodarīšanā /pers. C/, vērtējami kā savas aizstāvības pozīcija, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Tiesa atzīst, ka liecinošo personu liecības var būt subjektīvas, jo šīs personas ir savstarpēji pazīstamas un tām ir savstarpēji konflikti, kam pamats varētu būt civiltiesiski strīdi, tomēr šim apstāklim nav izšķirošas nozīmes un tas neietekmē to ziņu esamību, kas attiecos tieši uz lietā apskatāmo pārkāpumu. Liecības ir personas atmiņā saglabātu ziņu atspoguļojums par kādu tai zināmu/redzētu notikumu, kas var būt saistītas ar personas subjektīvu notikuma apstākļu uztveri, tomēr šis apstāklis pats par sevi neietekmē lietā konstatēto ziņu kopumu, kas pierāda pārkāpuma esamību, jo pierādījumi tika

vērtēti kopumā un savstarpējā sakarībā, balstoties tikai uz objektīvām un ticamām ziņām, kas kopumā pierāda pārkāpuma esamību.

Bez tam lietā esošie pierādījumi to kopumā apstiprina, ka miesas bojājumus/pers. A/ /pers. C/nodarīja tīši, jo tiesu praksē ir vispāratzīts fakts, ka sišana nevar būt netīša. Personai izdarot apzinātu sitienu, tostarp, ar roku vai dūri pret otru personu ir jāapzinās un jāparedz, ka var tikt nodarītas sāpes vai miesas bojājumi.

Līdz ar to, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka /pers. A/ pamatoti vainots administratīvā pārkāpuma izdarīšanā par maznozīmīgu miesas bojājumu izdarīšanu /pers. C/, un ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu.

Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta atziņai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. SKA-280 8. punktu*).

Ievērojot minēto, tiesa norāda, ka procesuālās ekonomijas dēļ citi /pers. A/ norādītie argumenti, kam no tiesību viedokļa nav nozīmes konkrētajā lietā vai nav attiecināmi uz administratīvā pārkāpuma sastāva veidojošiem apstākļiem, netiks vērtēti, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Taču tiesa vērš uzmanību, ka saskaņā ar LAPK 7. panta otro daļu lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumīgu, un ievērojot LAPK 238. pantā noteikto, administratīvo pārkāpumu lietu lietvedības un izskatīšanas kārtību nosaka šis kodekss un citi normatīvie akti. Līdz ar to /pers. A/ sūdzībā norādītais normatīvais regulējums, kas balstīts uz Administratīvā procesa likuma normām nav saistošs konkrētajā lietā un šīs normas administratīvā pārkāpuma lietā nav piemērojamas.

Lietā, pamatojoties uz LAPK 39. panta pirmo daļu nav pieteikts lūgums mantiska zaudējuma atlīdzināšanai, tāpēc tiesai nav lemjams jautājums par vainīgā pienākumu atlīdzināt mantisko zaudējumu.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liegtu /pers. A/ piemērot administratīvo atbildību vai apstākļus, lai par izdarīto pārkāpumu viņu atbrīvotu no atbildības.

Augstāka iestāde nekonstatēja /pers. A/ atbildības mīkstinošus apstākļus, bet konstatēja atbildību pastiprinošo apstākli, ka pārkāpums izdarīts grupā ar /pers. D/, kam tiesa pievienojas.

/pers. A/ piemērotais sods nav atceļams vai grozāms, un, atbrīvojot viņu no administratīvās atbildības, nevar tikt sasniegt likuma mērķis, jo /pers. A/ nav izpratis savas rīcības nelikumību un iespējamās sekas, mēģina izvairīties no atbildības, nav izrādījis nožēlu par izdarīto, kas rada pietiekošu pamatu domāt, ka neizjūtot likuma sodošo funkciju, paliekot nesodītam, viņš var turpināt likuma normu pārkāpšanu.

/pers. A/ par LAPK 167.^{2} panta pirmās daļas pārkāpuma izdarīšanu piemērots naudas sods 210 *euro* apmērā, ievērojot LAPK 32. panta noteikumus, tāpēc piemērotais sods nav grozāms vai atceļams un /pers. A/ nav atbrīvojams no administratīvās atbildības.

Tiesa nekonstatē procesuāla rakstura normu pārkāpumus, kas būtu par pamatu augstākas iestādes lēmuma Nr. 469/17 atcelšanai vai grozīšanai.

Ņemot vērā minēto, augstākas iestādes lēmums Nr. 469/17 ir tiesisks un pamatots, un saskaņā ar LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu atstājams spēkā negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz konstatēto, vadoties no LAPK 289.^{6}, 289.^{12} panta otrās daļas 1. punkta, 289.^{17} - 289.^{18} panta, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu VP Zemgales RP 2017. gada 4. oktobra lēmumu Nr. 469/17 "*Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /numurs/*", bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības tiesas kancelejā var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams Jelgavas tiesas kancelejā 2018. gada 9. februārī.

Tiesnese L. Fogele